

GOSINI I UDERZO
PREDSTAVLJAJU AVANTURE ASTERIKSA, GALA

ASTERIKSOVIH XII ZADATAKA

Prema crtanom filmu STUDIJA IDEFIKS

*Tekst: Rene GOSINI
Crtež: Alber UDERZO
Kolor: Tjeri MEBARKI*

Čarobna knjiga

1975 – „Rene i ja nismo se samo dopunjavali, nas je u međusobnoj saradnji spajala prava osmoza.“ – Alber Uderzo
(fotografska arhiva An Gosini)

ČITAOCU

Danas kad razmišljam o ASTERIKSOVIH 12 ZADATAKA, brojne uspomene mi se vraćaju, predući nit lude pustolovine koju bih ponekad bio u iskušenju da preimenujem u „Gosinijevih i Uderzovih 12 zadataka“! Za mog prijatelja Renea i mene sve je počelo jednim dečjim snom: da napravimo crtani film!

Zaista, obojica smo se kao mali divili filmovima Volta Diznija. Kad bi se na ekranu pojavio crtani film, u celom gledalištu začulo bi se „Ooo“, bilo je čudesno! Tako čudesno da sam ja kao mlad crtač počeo da radim u jednom animatorskom studiju. Vrlo brzo sam shvatio da to nije za mene. Bilo je kao u fabrici: trebalo je upisivati broj završenih crteža, a ko ih ne bi napravio dovoljno, dobio bi grdnju od gazde! Svoju slobodu našao sam u stripu i u onim predivnim godinama kada smo moj prijatelj Rene i ja stvarali kao tandem.

Zajedno smo mogli sve da savladamo i nismo bili spremni da se odrekemo snova iz detinjstva! Godine 1974. odlučujemo da sa Žoržom Dargoom, našim tadašnjim izdavačem, osnujemo sopstveni studio za animaciju. Ta delatnost je u Francuskoj nestala sa studijima Pola Grimoa, koji su pravili animirane filmove veoma visokog kvaliteta i postigli zaslužen uspeh. Zašto, onda, mi ne bismo stvorili novu ekipu, s postojećim animatorima, koji su zaposleni u veoma malim firmama, pa će im možda biti drago da se ponovo nađu u atmosferi pravog studija?

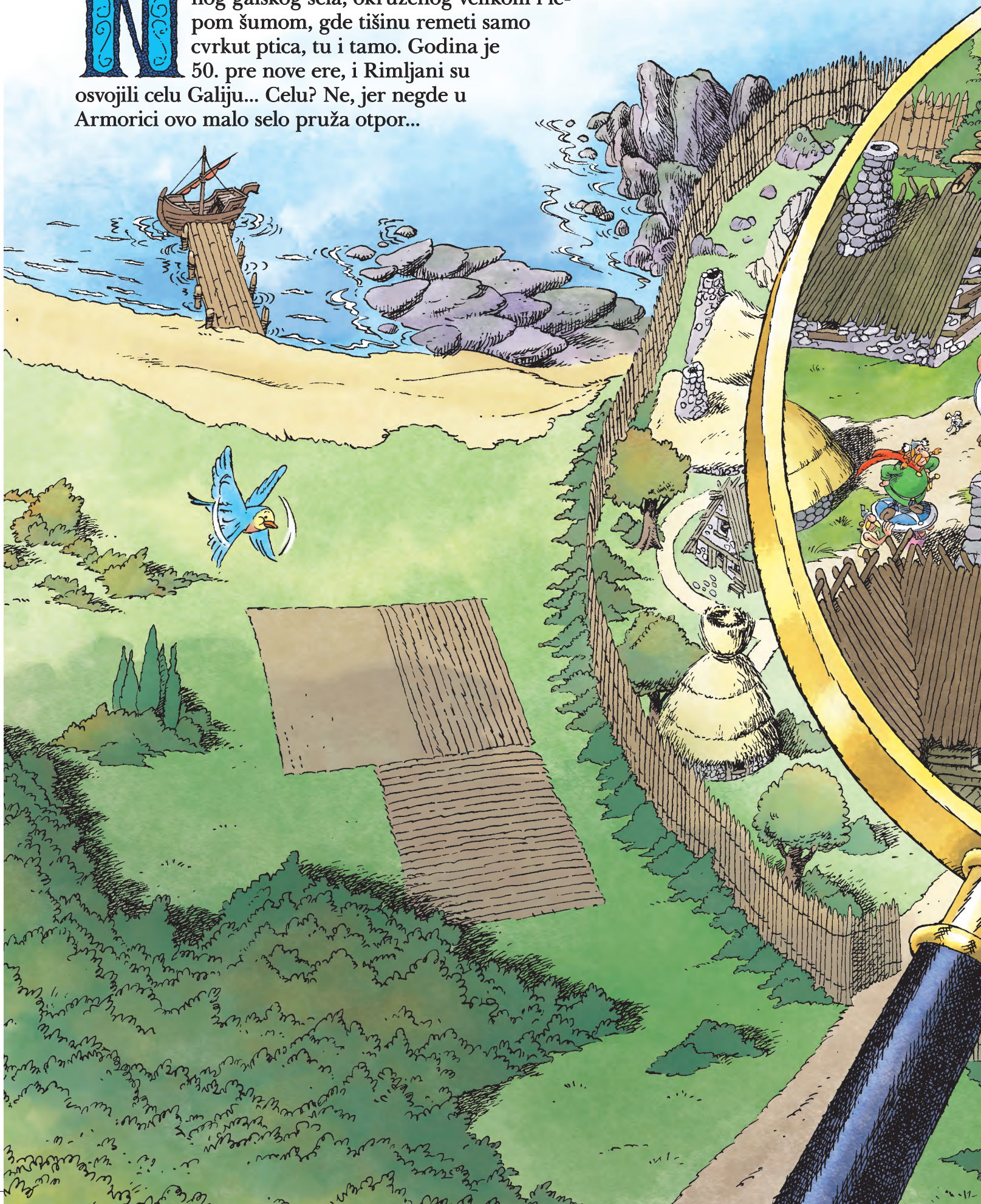
I tako sva trojica ravnopravno ulažemo sredstva u preduzeće koje će biti nazvano: *Idéfix Productions*. Moja dva saradnika ukazuju mi čast imenujući me za direktora. Pošto smo izabrali prostorije, u Ulici Viljema Tela, blizu kapije Šanpere u XVII arondismanu, počinjemo da sastavljamo prvu ekipu, s momcima poput Anrija Grijela, Pjera Vatrene, Bernara Rozoa i mnogih drugih, koji su svi potekli iz Grimoovog tima. Njima se pridružuju pomoćnici animatora, crtači međusličica i crtači na cel-foliji – čije su uloge u ono vreme uglavnom pripadale ženama – kao i jedan kameraman.

Još nemamo ni temu za film, a ni naslov. Izlažem Reneu zamisao na koju me je nadahnulo Herkulovih 12 zadataka. Rene je odmah prihvata i pravi sjajan scenario, kakav je umeo da napiše samo on, koga smatram najvećim i najuglednijim scenaristom tog vremena.

Taj scenario, pun nezaboravnih prizora o kojima mi i danas čitaoci pričaju kroz smeh, zaista je zasluživao pakovanje po svojoj meri. Zato sam poželeo da preradim crteže koje sam u ono vreme napravio za animatore filma, a koji su čitaocima ASTERIKSA ostali nepoznati, i da ih predstavim u novom izdanju, pružajući tako sebi priliku da četrdesetak godina kasnije nastavim stvaralački dijalog sa svojim starim prijateljem Reneom Gosinijem. Sada mi je jedina želja da uživete u čitanju ove knjige koliko sam ja uživao u tome što sam je stvarao i što sam se ponovo latio olovaka kako bih vam podario nov crtež za korice.

- UDERZO -

Maša priča počinje nadomak jednog malog, tipičnog galskog sela, okruženog velikom i lepom šumom, gde tišinu remeti samo cvrkut ptica, tu i tamo. Godina je 50. pre nove ere, i Rimljani su osvojili celu Galiju... Celu? Ne, jer negde u Armorici ovo malo selo pruža otpor...

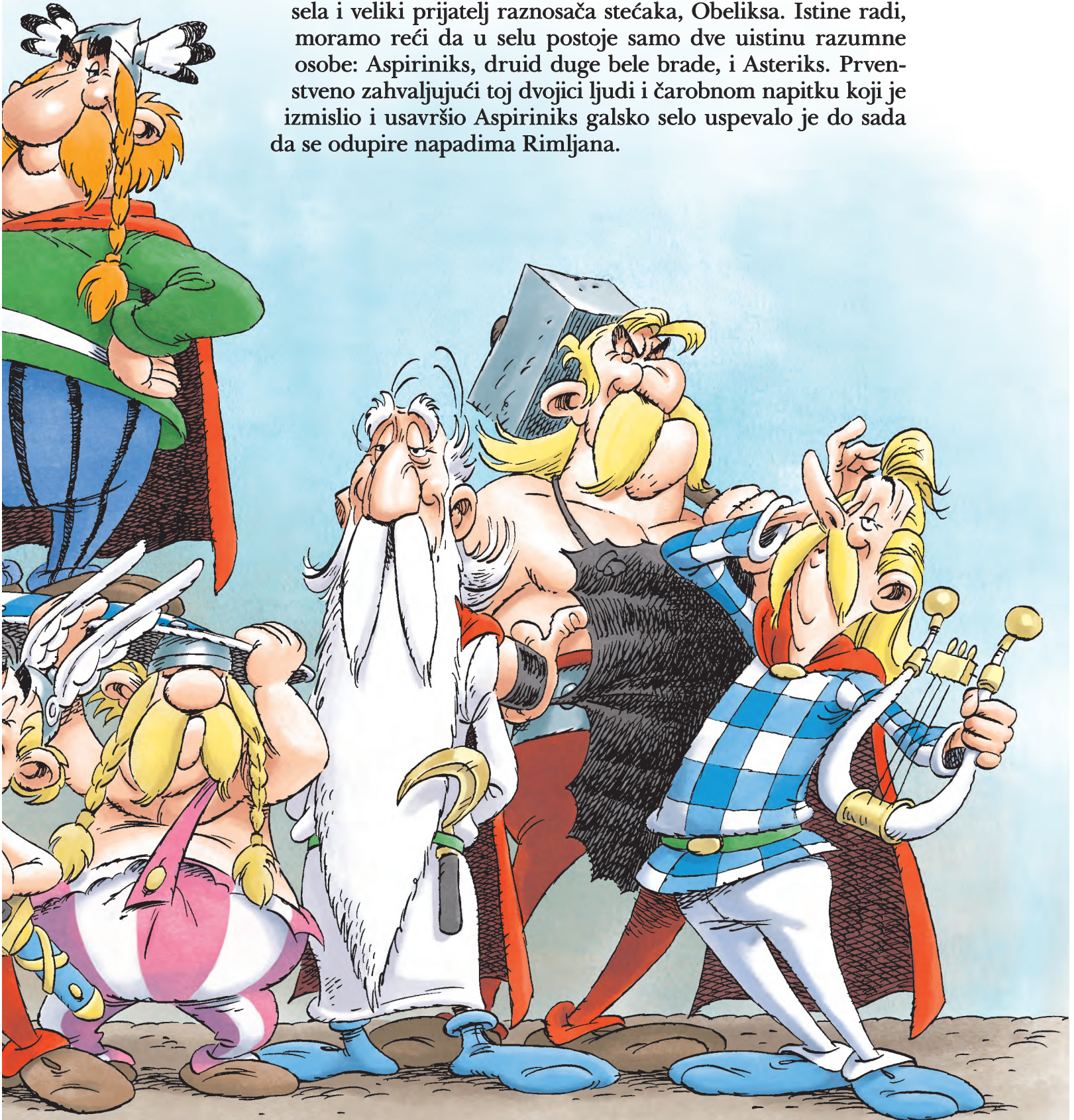

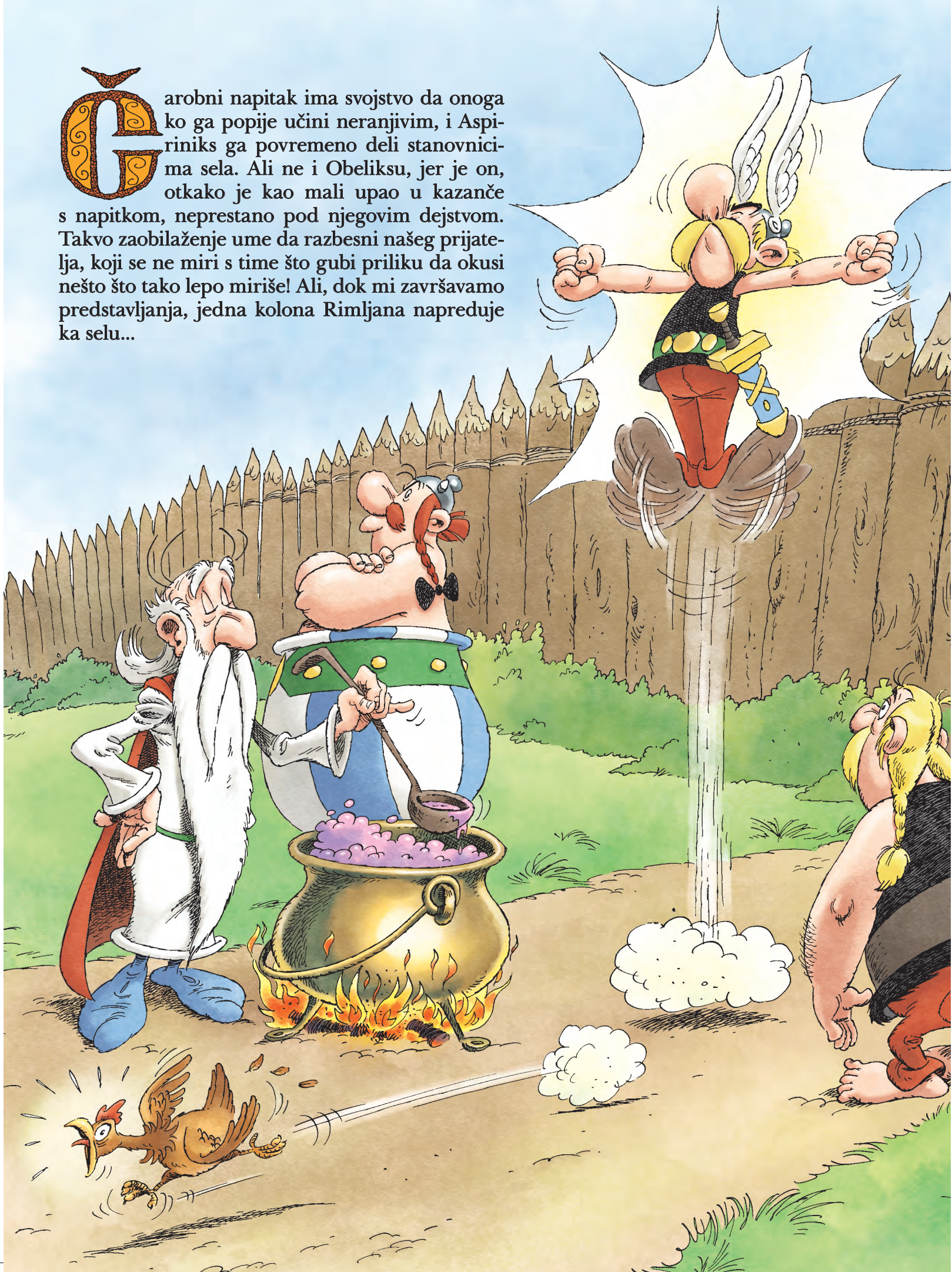
Dvo stanovnikâ tog sela što tako uporno pruža otpor Rimljanima! Velikodostojnik koji stoji gore, na štitu, zove se Drmatoriks. On je strašan ratnik i neprikosnoveni starešina sela. Njegova žena odaziva se na ime Petunija (ili Maca od milja), i ima nezgodnu sklonost da od Drmatoriksa, koliko god strašan bio, pozajmljuje štit i nosače kad ide u kupovinu. Sasvim desno vam je bard Tamburiks. Njegov muzički dar možda je previše ispred svog vremena, pa ga ponekad njegovi savremenici osporavaju.

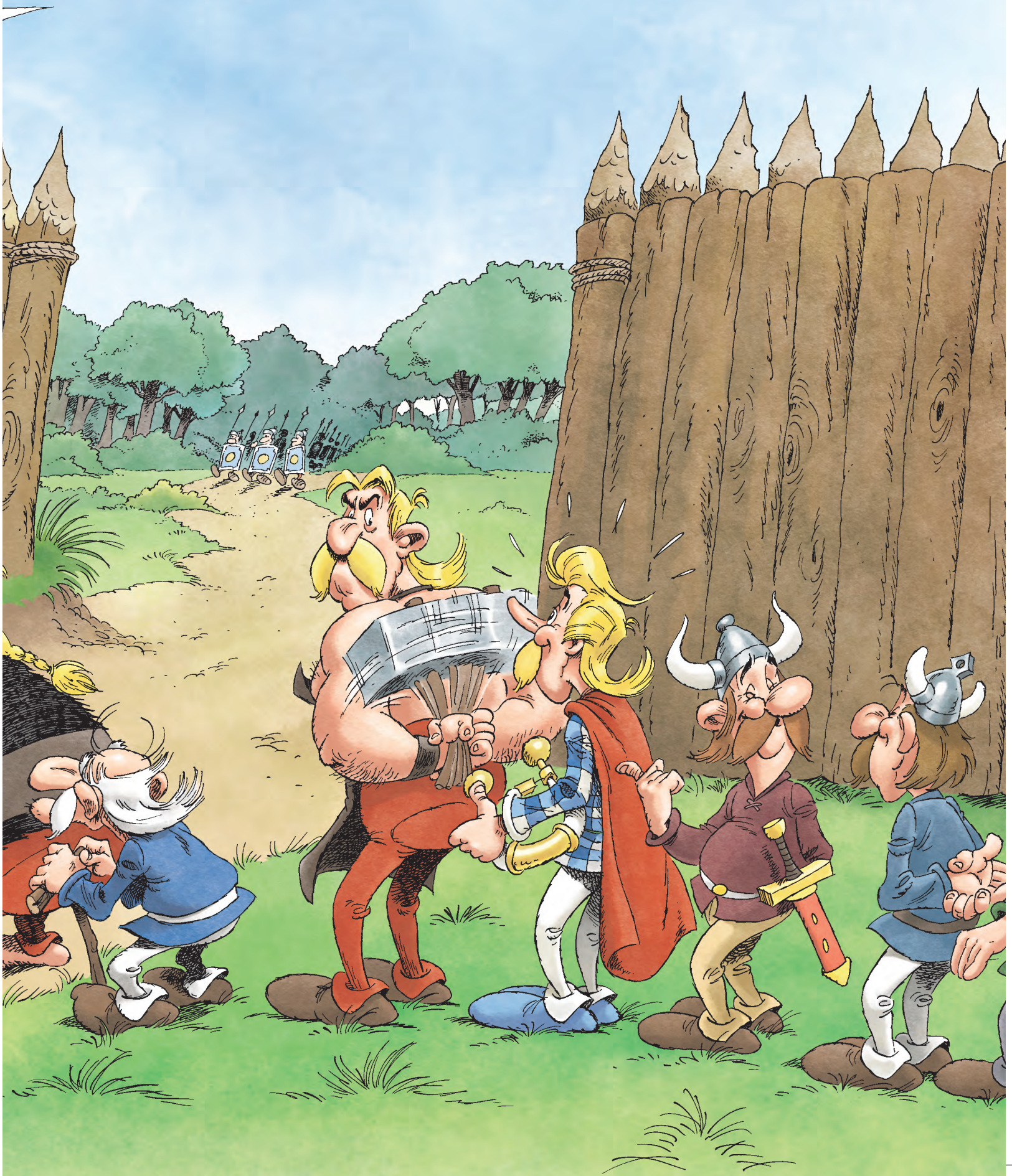

U tome prednjači ovaj s bardove leve strane, kovač po zanimanju. On, Automatiks, ima žalosnu maniju da svoje neslaganje pokazuje zadajući Tamburiksu snažne udarce pesnicom po glavi. Kučence koje sedi ispred ove grupe jeste Garoviks, maskota sela i veliki prijatelj raznosiča stećaka, Obeliksa. Istine radi, moramo reći da u selu postoje samo dve uistinu razumne osobe: Aspiriniks, druid duge bele brade, i Asteriks. Prvenstveno zahvaljujući toj dvojici ljudi i čarobnom napitku koji je izmislio i usavršio Aspiriniks galsko selo uspevalo je do sada da se odupire napadima Rimljana.

Ġarobni napitak ima svojstvo da onoga ko ga popije učini neranjivim, i Aspiriniks ga povremeno deli stanovnicima sela. Ali ne i Obeliksi, jer je on, otkako je kao mali upao u kazanče s napitkom, neprestano pod njegovim dejstvom. Takvo zaobilaženje ume da razbesni našeg prijatelja, koji se ne miri s time što gubi priliku da okusi nešto što tako lepo miriše! Ali, dok mi završavamo predstavljanja, jedna kolona Rimljana napreduje ka selu...

Ĝ

ini se da osećanje koje preovlađuje među napadačima nije oduševljenje... Obeliks je, naprotiv, van sebe od sreće, juriša na njih vičući: „Pustite ih meni!“ Prate ga Asteriks, Drmatoriks i njihovi prijatelji, sa očiglednom željom da nasrtljivcima podele nekoliko šljaga. Bitka je žestoka ali uobičajeno kratka, i sad vam se otkriva njen konačan ishod: iskrivljeno oružje i ljupko razbacani Rimljani. Mogu vam reći da oni u ovom času obeshabreno razmenjuju zapažanja u stilu: „Eto ti! Još jedan poraz!“, „Ti tipusi nisu ljudi!“, „Imaš pravo, obični smrtnici ne bi mogli da se odupru rimskoj legiji! Oni su bogovi!“, „Ne možemo se boriti protiv bogova!“, „Idem u Rim da to kažem Cezaru!“

Ne može se reći da takva novost bogzna kako raduje diktatora. Stvar je u tome što mu malo galsko selo, njegovi stanovnici i njihov čarobni napitak već mnogo dugo skaču po živcima! Bilo kako bilo, Cezar odmah saziva svoje glavne savetnike i kreće da urla: „Ja ću vam dokazati da su ti galski zvekani smrt-nici! Otići ću kod njih i predložiću im da se okušaju u nekoliko zadataka koje bi samo bogovi mogli da izvrše... Ako su stvarno bogovi, pa u tome uspeju, pokloniću im se... Ali ako su ljudi i ništa više, spoznaćé Cezarov gnev!“

